

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum susuratio sit peccatum distinctum à detractione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](#)

surratio, dubium occurring in surratio sit unius speciei specialissime. & cetero dubit, quia si surratio direcere sentitur contra amicitiam, fluxus detractionis con- trahatur, & contumeliam contra hono- rem. Confer autem amicitia esse multas facies, feliciter honestas &c. Vide- at ergo quod si surratio in tot debeat distinguere species, quae sunt amicitiae peces.

In oppositum autem est littera, q̄ surratio rationem utriusque tractat ipsam, & ut pa- net, hic liber est confirmatione moralium.

Ad hoc dicit, quod si amicitia non inconveniens est specialissima habuit tendere in rationem communem multis generibus, ut in habitibus intellectibus patet de Metaphysica, que tendit in ens, in quantum est in habitibus moralibus de omnibus, quod iuxta sapientia tendit in communem rationem immicitia. Ita quod, sicut odium in quantumque mala est, tam etiam surratio unica tantum est species tenens in communione ratione immicitia. Ita quod, sicut odium in quantumque mala est, tam etiam surratio unica tantum est species tenens in communione ratione immicitia. Ita

SED CONTRA est, quod R.O. super illud, Surrores, detractores, dicit * glos. Surrores, inter amicos discordiam feminantes: detractores, qui aliorum bona ne- gant, uel minuant.

RESPON. Dicendum, quod surratio, & detractor in materia conueniunt, & etiam in forma, sive in modo loquendi, quia uterque malum occulte de proximo dicit: propter quam similitudinem interdum unum pro alio ponitur. Vnde Eccles. 5. super illud, Non appelleres surrorem, dicit* glossa idest, detractor. Differunt autem in fine, quia detractor intendit denigrare famam proximi: unde ille malum de proximo praecepit, ex quibus proximus infamari possit, uel saltē diminui eius fama: surrorem autem intendit amicitiam separare, ut patet per * gl. induciam, & per illud quod dicitur Prouerbio. 26. Surrore subtraeo iurgo conquiefcunt: & iō surrorem talia mala profert de proximo, que possunt contra ipsum commouere animum audiens secundum illud Eccles. 28. Vir peccator coartabit amicos, & in medio pacem habet inimicitiam.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod si surratio, in quantum dicit malum de alio, dicit detrac- tor. In hoc tamen hoc dicitur a detrac- tore, quia non intendit simpliciter ma- lum dicere, sed quicquid sit illud quod possit animum unius per- turbare contra alium, etiam si sit simpliciter bonū, si apparet ma- lum iniquitatem displicer ei, cui dicitur.

AD 11. dicendum, quod cri- minator differt a surrōne & a detra- tore: quia criminator est q̄ publice crimina aliis imponit uel accusādo, uel cōsūtiādo: qd̄ nō p̄tinet ad detra- tōrem, & surrōnē.

A D TERTIUM dicendum, quod bilinguis propriè dicit surratio. Cū enim amicitia sit iter duos, nūtūrū ex utraque parte amicitiam rumpere: & ideo duabus linguis utitur ad duos, uni dicens malū de alio, pp̄ quod dī Eccle. 28. Surrore, & bilinguis maledictus & subditur. Multos enim turbavit pacem habentes.

ARTICULUS II.

Vtrum detractione sit grauius peccatum, quam surratio.

A D SECUNDVM sic procedi- tur. Videtur, q̄ detractione fit grauius peccatum, quam surratio. Peccata n. oris consistunt in hoc, quod aliquis maledicit: sed detra- tōr dicit de proximo ea, q̄ sunt malū simpliciter, quia ex talibus oritur infamia, uel diminuitur fama: surrorem autem non curat dicere nisi mala apparentia, q̄ scilicet displicant audiēti: ergo grauius peccatum est detractione, quam surratio.

C Q 1. Pre. Quicunque auferat alii- qui famam, auferet ei non solum unū amicum, sed multis: quia intelle- cūs uniuscuiusque refugit amici- tiam infamiam, perfidiam, uel de contra quandam dī, Paral. 19. His qui oderunt Dominum, ami- citia iungent: surratio autem auferet unum solum amicum: gra- uius ergo peccatum est detractione, quam surratio.

Q 2. Pre. Jacob. 4. dicitur. Qui de- trahit frati suo, detrahit legi, & per cōfēquentē Deo, qui est legis- lator: & sic peccatum detractionis uidetur ēē peccatum in Deū, quod est grauiissimum, ut supra habitum est: peccatum autem surratio est in proximum, ergo peccatum detractionis est grauius, quam peccatum surratio.

SED CONTRA est, quod dicitur Ecc. 5. Denotatio pessima super bilinguem: surratio autem odium & inimicitia, & contumelia.

RESPON. Dicendum, quod sicut supra dictum * est, peccatum in proximum tantō est grauius, quanto per ipsum maius nocentum proximo infer- tur: nocentum autem rāntō maius est, quanto maius est bonum quod tollitur. Inter cetera uero exteriora bona p̄tēmēt amicus, quia sine amicis nullus uiuere potest, ut patet per Philoso. in * 8. Eth. unde dicitur Eccl. 6. Amico fidei nulla est compara- tio. Fama autem ipsa, quae per detractionē tollitur, ad hoc maximē necessaria est, ut homo idoneus ad amicitiam habeatur: & ideo surratio est maius pec- catum, quam detractione, & etiam quam contumelia, quia amicus est melior, quam honor: & a- mari, quam honorari, ut in * 8. Ethicor, Philo- fo. dicit.

AD PRIMUM ergo dicēdum, quod species, & gra- uitas peccati magis attēditur ex fine, quam ex mate- riali

res, alter excludetur a societate commer- cii, huiusmodi sur- ratio non est simili- citer surratio: sed sicut qui furatus ut moechetur, magis est in- mechus, quam fur: ita hic magis effadul- ter, latro &c. quam surrore. & hāc dicta suntur perspicias, q̄ particulares fines, ad quos ordinatur surratio in disso- lutione amicitia- rum sive spēcent ad utile sive ad delecta- bility, seu illorum op- posita, non uariant surratio specie. Mal. q. 10. ar. 1. ad. 3. sicutiam alterius spe- ciei, ut exempla alla- ta ostendunt.

¶ In eisdem articulis questionis leptaque similitudine, menen- to ut cias distingue re surratio: si cuī distinguitur tam cōumelia, quam de- tractio, scilicet in ma- teriale, & formale, & q̄ licet surratio formalis, que scilicet intendit sepa- rationem amicitia- ſit mortale peccatum ex suo genere mate- rialiter, tamen non est in mortale. Poffet tamen esse mortale, sicut de detractione dictum est, quando scilicet culpabiliter homo ad utramque partem sic loquitur, ut inferat ciuoriū amicitiae: nec de hoc cui art. hoc n. ē p̄i*, quam notabiliter la- dere honorē, aut famam proximi p̄r- ter intentionē.

Q 3. o. 3. &
1. 2. q. 7. 3. ar.
3. & 6.

Ar. 3. & 4. q.
7. 3. ar. 8.

Li. 8. Eth. 22.
10. 5.

1. 8. c. 8. 10. 5.